

سوال بی جواب تشیع و تسنن در مورد تخریب بقیع

ساختن بناء و بارگاه بر روی قبور به عقیده وهابیت خبیث بدعت است، پس چرا اولین شخصی که این کار را انجام داده است پیشوای مهم عامه، عمر بن خطاب است؟

ساختن بناء و بارگاه بر روی قبور به عقیده وهابیت خبیث بدعت است، پس چرا اولین شخصی که این کار را انجام داده است پیشوای مهم عامه، عمر بن خطاب است؟

خبرگزاری مهر، گروه دین و اندیشه: همزمان با ظهور وهابیت در حجاز، که از اعتقادات ابن تیمیه الهام گرفته‌شده؛ و بنای بر قبور و زیارت آنها را با توحید ناسازگار می‌دانند، هر گونه بنایی از این دست در مناطق مختلف حجاز توسط وهابیان تخریب شد. در سال ۱۲۲۰ق. وهابیاندینیه را محاصره کردند. پس از تسلیم شدن شهر، سعود بن عبدالعزیز همراه توقیف و تصرف همه اموال موجود در خزائن حرم نبوی، دستور ویران کردن همه گنبد های بقیع را صادر کرد.

گویا وهابیان نخستین گروهی هستند که با دیدگاه مذهبی، مرافد و بارگاه‌ها را ویران کردند. گاه کسانی جز وهابیان، به بهانه وجود کتاب‌ها و هابی در نکوهش خلفا در حرم بقیع، کوشیدند این بارگاه‌ها را ویران کنند؛ اما موفق نشدند. [۲] وهابیان افزون بر ویرانی قبرهای طائف، جده، کربلا و جاهای دیگر، مهم‌ترین هدف خود را در ویران کردن بارگاه‌ها و گنبد های معلات در مکه و بقیع در مدینه متمرکز ساختند.

بارگاه امامان چهارگانه و گنبد حضرت فاطمه (س) موسوم به بیت الاحزان در حمله نخست وهابیان در همان سال از میان رفتند یا خسارت جدی به آنها وارد شد. (عجائب الآثار، ج ۳، ص ۹۱)

به گزارش عبدالرحمن جبرتی، نیروهای وهابی پس از یک سال و نیم محاصره و ایجاد قحطی در مدینه وارد شهر شدند و جز مرقد نبوی دیگر بارگاه‌ها را از میان بردند.

دولت عثمانی لشکری برای تصرف مدینه فرستاد و در ذی‌حجه ۱۲۲۷ق. آن شهر را بازپس گرفت. برخی از بارگاه‌ها در سال ۱۲۳۴ق. به دستور سلطان محمود ثانی (حکومت: ۱۲۲۳-۱۲۵۵ق.) بازسازی شد؛ چنان که برخی گزارش‌ها از وجود بارگاه پس از این سال‌ها حکایت می‌کنند. از جمله کسانی که از بارگاه امامان (ع) دیدن و گزارش کرده‌اند، حسام السلطنه فرزند عباس میرزا قاجار، نایب السلطنه است که در سفر حج خود به سال ۱۲۹۷ قمری به مدینه نیز رفته و بارگاه امامان و بیت الاحزان را زیارت کرده است. (حسام السلطنه، دلیل الانام فی سبیل زیارة بیت الله الحرام، ص ۱۵۲)

او بیش از ده بنا و بارگاه را در بقیع معرفی کرده است. بقعه امامان چهارگانه (ع) محرابی داشته و در سمت چپ آن ضریحی سبز چوبین بر مزار امامان بوده است. بیت الاحزان حضرت فاطمه (س) پشت بقعه امامان بوده است. سفرنامه حاج ایازخان قشقایی در ۱۳۴۱ قمری یعنی دو سال و اندکی پیش از تخریب (۱۳۴۴ق.) حاوی گزارش‌ها و هابی از بناهای بقیع است. به گفته او، امامان چهارگانه شیعه در یک بقعه (بارگاه) جای داشته‌اند اما مدفن هر یک معلوم بوده است. ایازخان همچنین از بقعه‌های ابراهیم فرزند پیامبر و عبدالله بن جعفر طیار در بقیع و نیز بقعه صفیه عمه پیامبر و عاتکه خواهر صفیه، ام البنین مادر حضرت عباس و چند تن دیگر از بنی هاشم واقع در کوچه‌ها و ای نزدیک بقیع یاد کرده است. به ظاهر، او از واپسین زائران ایرانی است که بیت الاحزان بقیع را زیارت کرده است.

با حمله دیگر بار وهابیان به سال ۱۳۴۴ق. همه آثار تاریخی این قبرستان در هشتم شوال این سال ویران شد.

اما نقل کلام این نوشتار بر روی این نکته است :

... لا یکن علی عهد النبی ص علی بیت النبی ص حائط، وکان اول من بنی علیه جدارا عمر بن الخطاب . . .

در عصر نبوی بارگاهی بر روی قبر پیامبر نبود و اولین کسی که بناء بر روی قبر پیامبر ساخت عمر بن خطاب بود. (وفاء الوفاء ج ۲ ص ۱۹ / چاپ مدینه منوره)

بنابر این اعتراف مذکور در کتاب وفاء الوفاء ، اگر ساختن بناء و بارگاه بر روی قبور به عقیده وهابیت خبیث بدعت است، پس چرا اولین شخصی که این کار را انجام داده است پیشوای مهم عامّه عمرین خطاب است؟